

Spisovateľ Banáš: “Ani najväčší pesimisti by po posledných voľbách netipovali, že do roka a pol budú mať tejto vlády plné zuby štyri pätiny občanov”

- CZ24 News | 30. října 2021

SLOVENSKO: Autor knižných bestsellerov Jozef Banáš na sociálnej sieti vyzval ľudí, aby sa aj v súčasnom náročnom období neriadili strachom, ktorý označil za “nepriateľa života”. “Diela vytvorené zo strachu život poškodzuju, užitočné diela rastú z dôvery,” poznamenal

Populárny spisovateľ Jozef Banáš hovorí, že ani tí najväčší pesimisti by po posledných parlamentných voľbách netipovali, že do roka a pol budú mať tejto vlády plné zuby štyri pätiny občanov.

Pri pohľade na súčasnú politiku si zaspomínal na časy, keď bol poslancom Národnej rady v rokoch 2002 až 2006. “Mali sme ešte spoločné futbalové mužstvo politikov. Hájili sme farby Národnej rady spoločne vládna koalícia aj opozícia. Po zápasoch sme si dali zopár pív a verte, či nie, v športovej eufórii sa obrusovali ostriá hrán a neformálne sme debatovali aj návrhy zákonov.”

Dnes je to už pre Jozefa Banáša len príjemná spomienka. **“Futbalového mužstva niet, niektorí poslanci sa doslova nenávidia, nezdravia sa, na chodbách parlamentu sa obchádzajú. Ľudia sú nahnevaní, agresívni, napätie v spoločnosti rastie. Platí, že občania sa správajú tak, ako sa správajú ich elity. Aj keď v prípade terajšej slovenskej vládnej reprezentácie sa mi len ťažko derie na jazyk slovo elita, iné nemáme.”**

Príklady pre mládež

Banáš svojim čitateľom prezradil, že nedávno mu napísala učiteľka základnej školy list, v ktorom mu ďakovala za román o Milanovi Rastislavovi Štefánikovi a zároveň vyslovila otázku, koho z dnešných politikov má dať mladým ľuďom za príklad?

“Veru, nezišiel mi na um ani jeden. **Sú to malí političkovia, ktorí vidia len po horizont prínosov svojej politickej strane. Štátnika, ktorý by videl po horizont prínosov krajine, žiaľ, nemáme.** Pani učiteľka vyslovila kardinálnu otázku, aktuálnu, tak sa mi zdá, nielen na Slovensku. Máme politické elity hodné nasledovania? Máme Lincolnov, Washingtonov, Jeffersonov, Gándhiovcov, Mandelov, alebo doma Hlinkov, Štúrov, Štefánikov či Dubčekov? Má svet priemyselných a hospodárskych gigantov akými boli Ford, Edison, Schwab, Carnegie, alebo Steve Jobs? Mužov a ženy, ktoré by nám boli pozitívnym príkladom, motivátormi podnecujúcimi naše duše, mozgy a srdcia k ušľachtilej službe ľudstvu?”

Ľudia sa podľa neho posúvajú k vyšším šľachetnosti vtedy, keď majú koho nasledovať. “Pozitívny príklad, čin, je vždy silnejší ako slovo, či len myšlienka. Videl som na tvárach mladých ľudí hrdosť, keď som im rozprával akou nádejou nielen pre Čechov a Slovákov bol v roku 1968 Alexander Dubček, ako prekonával prekážky svojou obrovskou vôľou Milan Štefánik, ako na nich pôsobil

nasledovaniachodný príklad Tomáša Baťa,” spomína na poslednú sériu svojich prednášok spisovateľ Banáš.

Dodal, že Baťa už ako desaťročný napísal slohovú prácu na tému môj sen jedinou vetou: Raz budem mať továreň a budem obúvať celý svet. “O štyridsať rokov už bol tento sen skutočnosťou. Pre Tomáša sen nebolo to, čo sa človeku sníva keď spí, ale to, čo mu nedá spať.”

“Prestaňte sa báť”

“Jedni ho milovali, priam zbožňovali, iní sa báli jeho vysokých nárokov na život, prácu, vzťahy, na seba. Neprajníkov sa usiloval získať, no ak sa nedalo ináč, trpezlivo zbieral kamene, ktoré po ňom hádzali, a staval z nich svoje závody, mesto, ľudí. Siel na maximum, vždy prvý v dobrom aj v zlom, ukazoval cestu, neznášal výhovorky, nebral ohľad na slabosť, city, nepoznal slovo nedá sa. Náš život je jediným predmetom na tomto svete, ktorý nemôžeme pokladať za svoje súkromné vlastníctvo, pretože sme ničím neprispeli k jeho vybudovaniu. Bol nám len zapožičaný s povinnosťou odovzdať ho potomstvu rozmnožený a zdokonalený. Preto majú naši vrstovníci a ešte väčšmi naše potomstvo právo žiadať vyúčtovanie nášho života.”

Jozef Banáš ďalej pripomína, že v štyridsiatke si Tomáš Baťa podrobne naplánoval život na desať rokov, v štyridsaťpäťke si povedal, že bude užitočný ešte dvadsať rokov, a v päťdesiatke sa rozhodol pracovať až do konca života. “Self-made man s vrodenuú úctou k prostému človeku so sedliackym rozumom bol jedným z nich, a aj ako prvý globálny podnikateľ zostal synom svojej moravskej krajiny. Rád rozprával príbeh o dvoch bratoch, z ktorých sa starší presadil, stal sa zámožným podnikateľom, mladší bol svedomitý študent. Na maturitu mu brat daroval auto. Mladší brat zašiel s autom za kamarátmi a predstavil im úspešného súrodenca. Priatelia si povzdychli „Aj my by sme chceli mať takého brata.“ Starší brat na nich pozrel a povzdychol si: „Ani od jedného z vás som nepočul, že aj on by chcel byť takým bratom.”

Banáš aj preto odporučil svojim čitateľom: **“Nečakajme na politikov, vodcov, spasiteľov. Ak neprichádzajú, nebojme sa zodvihnúť rukavicu výzvy, dajme sa do boja, do prekonávania prekážok, budme každý deň lepší ako sme boli včera, vzbudme nadšenie a vôľu. Ako vrel Štefánik - ‘Per aspera ad astra - cez ťažkosti k hviezdám’. Baťa miloval ruch práce, ustavičný pohyb, napredovanie. Pohyb je život, nehybnosť je smrť. Strach je urážkou dôvery v človeka a v ľudskú dôstojnosť, je nepriateľom života. Diela vytvorené zo strachu život poškodzujú, užitočné diela rastú z dôvery. Tak sa prestaňte báť!”**

Zdroj: .hlavnespravy